

nu gennemfører en fornuftig Lønreform for vore Underdommere, naar vi ved Hjælp af et Beløb af 50,000 Kr. kan tilfredsstille de Embedsmænd, som der kan være Mening i at give Lønforhøjelse, nemlig de 69 af anden Klasse og de 41 af tredje, fjerde og femte Klasse. Vi fra vor Side staar paa det Standpunkt, at vi bør tage alle disse Folk med; lad de 22 Embedsmænd af første Klasse blive staaende paa de 6,200 Kr., men vi bør tage anden Klasse med, fordi det er dem af vore Underdommere, som har mest at bestille. Jeg forstaar, at den højtærede Minister gerne vil støtte de Embedsmænd, han har under sig; naar han ser paa en Lønning som den, der er tildelt de 5, der er Indehavere af 5te Klasses Embederne paa 2,800 Kr., finder han, at der bør ske nogen Forhøjelse. Men den højtærede Minister ved, at af disse Folk, som sidder i femte Klasses Embeder, har en hel Række Bierhverv. I det nævnte Kontorholdsudvalg blev det oplyst, at en enkelt var Branddirektør, Sparekassedirektør og havde en Række af de saakaldte „Ben“, som gav gode Indtægter. Det er aldeles ikke givet, at de Folk, som sidder i femte Klasses Retsbetjentembeder, er de i økonomisk Henseende daarligst aflagte. Jeg tror at turde udtale, at adskillige af de meget veltjente Folk, som sidder i anden Klasses Embeder, slet ikke sidder i bedre økonomiske Kaar end mange af de før nævnte, men de har overordentlig meget mere at bestille.

Jeg vil derfor appellere til den højtærede Minister og bede ham give sin Tilslutning til, at vi giver samtlige 50,000 Kr., som kommer ind ved Kopipengene, til en Reform paa det af mig antydede Grundlag. Jeg er unægtelig af den Anskuelse, at vi i Fjor i hele Udvalget var enige om at bede den højtærede Minister fremkomme med et saadant Forslag, men Forslaget kom jo ikke, og nu ser vi altsaa, at Resultatet er blevet det her foreliggende Forslag, hvis Vedtagelse jeg naturligvis ikke vil modsætte mig, da jeg finder, at der tilkommer disse tre Klasser af Retsbetjente en Lønningsforhøjelse, men jeg mener, at Forslaget ikke bør fremmes, før vi er naaet til en Afgørelse af, om det ikke vil være rigtigt ogsaa at medtage 2den Klasses Retsbetjente for derved at naa til en Løsning, som dog kan være i et Aaremaal. Thi den Løsning, der er givet for Dommerne i de kollegiale Retter, og den Løsning, den højtærede Minister her foreslaar, kan ikke blive af lang Varighed; det er en Inkonse-

kvens, ud fra hvilken der her handles, som man aldeles ikke kan opretholde.

Jeg havde haabet, at den højtærede Minister havde været i Stand til i Forbindelse med denne Sag at fremkomme med et Forslag om en Omordning af Fuldmægtigstillingerne. Jeg havde haabet det saa meget mere, som man, naar man her skal give en Lønningsforhøjelse, der varierer mellem 400 og 800 Kr., ikke kan se bort fra, at vi i Kontorholdsudvalget jævnligen stiftede Bekendtskab med det Forhold, at Retsbetjente, som kun har en virkelig Udgift til Befordring af et Par Hundrede Kroner, i Kraft af Kontorholdsloven fik en Befordringshjælp af 1,200 Kr. Paa den Maade er vi ganske ude i det blaa og ved overhovedet ikke, hvorledes disse Folk lønnes. Hele denne, som det forekommer mig, stykkevise Løsning af dette Spørgsmaal kan absolut ikke tiltale Rigsdagen; det Udvalg, som nedsættes om Sagen, vil forhaabentlig kunne naa til en bedre Ordning. Jeg beklager, som sagt, at den højtærede Minister ikke er naaet saa vidt, at han har kunnet fremsætte Forslag om Revision af Kontorholdsbestemmelserne. Jeg erkender, at der er store Vanskeligheder i saa Henseende, men jeg synes dog, at den Sag maa tages op; der er talt om den saa længe, og der er sikkert i Tinget afgjort Stemning for at faa disse Forhold ændrede. Det er derfor mit Haab, at den højtærede Minister vil fortsætte det Arbejde, han har paabegyndt for at faa gennemført en Revision af hele den Maade, hvorpaa der tildeles vore Retsbetjente Kontorholdsgodtgørelse.

Naar man, efter at Retsbetjentenes Lønningsforhold i 42 Aar ikke har været taget op til Revision, nu fremkommer med et Forslag som det foreliggende, forekommer det mig, at netop dette lange Aaremaal understreger Rigtigheden af, hvad jeg har sagt, at man ogsaa bør medtage disse 69 Retsbetjente, som efter min Mening har mest at bestille, og give dem de 400 Kr. i Tillæg, som jeg tror, de alle som een vil være vel tilfredse med. Gaar man udenom dem, begaar man en Uretfærdighed. Jeg er ikke i al Almindelighed en Tilhænger af store Lønninger, men jeg forlanger, at der skal handles konsekvent. De Herrer, som stemte for 25 pCts Tillæg til dem, som har 8—10,000 Kr. i Forvejen, skal ikke bebrejde os, at vi her rejser Krav om Ligestillethed. Konsekvent bør Rigsdagen til enhver Tid være i sin Optræden overfor Statens Embedsmænd; det modsatte er